

Mag je liegen? Grove, schadelijke leugens zijn verkeerd en verwerpelijk, dat is duidelijk. Maar het bekende leugentje om bestwil? Of een leugen waarmee je een mensenleven redt? In twee traktaten gaat Augustinus van Hippo (354-430) in op deze belangwekkende morele vragen, die in de kern nog steeds actueel zijn.

In *De Leugen* uit 394 onderscheidt hij acht typen leugens. Ook bespreekt hij Bijbelpassages die het liegen lijken te legitimeren. In *Tegen de Leugen*, uit 420 gaat het speciaal om liegen ten behoeve van het geloof, in de context van discussies met ketters.

Augustinus betoont zich een hardliner. Luid klinkt zijn 'nee' tegen alle vormen van leugens. Maar ten slotte laat hij toch ook ruimte voor de menselijke zwakte.

In deze traktaten zien we Augustinus worstelen met de materie. Vooral de eerste tekst (die hij zelf aanvankelijk niet wilde publiceren) is een soort 'werk in uitvoering'. Het is boeiend zijn denkproces van zo nabij te kunnen volgen.